

กฎแห่งกรรม

ที่ทุกคนหลีกเลี่ยงไม่ได้

พรพรรณ สุจริตวนิช

กรรมคือการกระทำที่ประกอบไปด้วยเจตนา มีทั้งการกระทำทางกาย ทางวาจา และทางใจ กฎแห่งกรรมคือกฎแห่งเหตุและผลจากการกระทำของเรา “ทำดีได้ดี ทำไม่ดีได้ทุกข์” มีจริงและยุติธรรมเสมอ เราจึงควรสำรวมระวังการกระทำของเราอยู่เสมอ ดังเรื่องจริงที่ฉันจะเล่าให้ฟังต่อไปนี้ (โปรดใช้วิจารณญาณในการพิจารณา)

ฉันได้รู้จักกับครอบครัวหนึ่งมาเป็นเวลานานหลายปี ตอนรู้จักพ่อเขาเสียชีวิตไปนานแล้ว จึงเหลือแต่แม่และลูกๆ ๕ คน แต่เสียชีวิตไป ๒ คน ปัจจุบันจึงเหลือลูกๆ ๓ คนเท่านั้น

ฉันสนิทกับลูกสาวคนที่ ๔ ของครอบครัวคือพี่พร พี่พรเป็นคนดี มีศีลมีธรรม พี่พรได้เล่าให้ฉันฟังถึง บุปผกรรมของแม่เขา คือแม่ฉันว่าครั้งหนึ่งแม่ฉันบึ้งปลาไว้ แล้วมีแมวตัวหนึ่งมาขโมยเนื้อปลาไปตอนที่แม่เผลอ แม่ฉันโกรธมากว่าไม่ได้วิ่งไล่ตีแมวตัวนั้นไปหลายที แมวมันกำลังท้องอยู่ มันไม่ตายแต่แท้งลูกในท้องไป ๔ ตัว

หลังจากนั้นไม่นาน แม่ฉันก็ตั้งท้องแล้วแท้ง ท้องแล้วแท้งแบบนี้ถึง ๔ คน (แม่ท้องแบบปีต่อปีเลย) เป็นที่น่าอัศจรรย์ใจ และคงเป็นเพราะเรื่องนี้จึงเป็นเหตุให้แม่ฉันระลึกถึงกรรมที่ทำกับแมว แล้วหันมาสนใจใฝ่ใจในการทำบุญกุศลมากขึ้นในภายหลัง โดยเฉพาะช่วงบั้นปลายชีวิต ท่านได้ทำบุญกุศลไว้มากพอสมควรเลย

แต่อาจจะเป็นตัวช่วยปกป้องคุณ ทำให้แม่มีสุขภาพที่ไม่ดีนัก มีโรคหลายโรคครมเรา ทำท่าจะเสียชีวิตไปตั้งหลายครั้ง แต่ก็ยังสามารถประคองอายุมาได้อีกหลายปี เพราะที่พรลูกสาวได้อธิษฐานขอทอนอายุตัวเองให้แม่บ้าง อธิษฐานขอทานอาหารมังสวิรัตินตลอดชีวิตบ้าง เพื่อขอบุญคุณนั้นช่วยต่อชีวิตให้แม่ แล้วก็เป็นเรื่องแปลกที่แม่แม่มีสุขภาพไม่ดีป่วยกระเสาะกระแสะมาตลอด แต่ก็มีชีวิตอยู่มาได้ถึง ๘๔ ปี

ครั้งหนึ่งพี่พรเล่าให้ฟังว่า เขาฝันเห็นยมทูตใส่ผ้าถุงสีแดง ไม่ใส่เสื้อ รุ่งไล่จะจับแม่ มัน ฝ่ายแม่ มันก็วิ่งหนี พี่พรนั่งอยู่ตรงบันไดเห็นเหตุการณ์เลยร้องเรียกแม่ให้มาหา แม่มันเลยวิ่งมานั่งตักพี่พร พอแม่มา นั่งที่ตักแล้ว ยมทูตก็ไม่มาตามแม่มันต่อ แล้วหายตัวไป

บั้นปลายชีวิตแม่มัน นอกจากจะเป็นโรคหัวใจ เบาหวาน ความดัน และโรคไตแล้ว วันสุดท้ายท่านได้ล้มหัวกระแทกขอบโต๊ะ เส้นเลือดในสมองแตก วันที่ท่านจะเสียชีวิต พี่พรเล่าว่ามันคงจะถึงคราวที่แม่ต้องไปจริงๆ เพราะมันมีเหตุทำให้มีอุปสรรคปัญหาตลอด หารถไปส่งแม่ไปโรงพยาบาล ก็ยาก รถก็ติด ทำให้การเดินทางล่าช้า ไปถึงโรงพยาบาลหมอบอกสมองตายแล้ว และแล้วพี่พรก็เสียแม่ไปในวันนั้น...

พี่พรมีพี่สาวคนหนึ่งชื่อพี่การ์ พี่การ์เป็นคนสวยหน้าตาดี แต่มีนิสัยดูไม่ยอมคน พี่การ์ไม่ถูกกับคนข้างบ้าน มักจะทะเลาะกันด้วยเรื่องโน้นเรื่องนี้อยู่เสมอ วันหนึ่งมีลูกเจี๊ยบ ลูกไก่ของคนข้างบ้านหลายตัวเดินเข้ามาในบ้านพี่การ์ ความที่พี่การ์โกรธเกลียดเจ้าของไก่ เลยจัดการจับลูกเจี๊ยบมาแล้วหักคอลูกเจี๊ยบตายไปหลายตัว ด้วยความสะใจที่ได้แกล้งเจ้าของให้เขาสูญเสียชีวิต

ด้วยอกุศลบาปกรรมทำให้พี่การ์อายุไม่ยืน เสียชีวิตตอนอายุเพียง ๔๒ ปีเท่านั้น ก่อนเสียชีวิต พี่การ์มีอาการหายใจไม่ค่อยออก พี่พรเลยส่งไป

โรงพยาบาล ทางโรงพยาบาลใส่ออกซิเจนให้ พี่การ์ก็พยายามจะดึงออก เหมือนใส่แล้วก็ยังหายใจไม่ค่อยสะดวกอยู่ มีอาการทรมนทุกข์ และทรมาณมาก พี่พรเห็นแล้วสงสารพี่สาวมาก ไม่รู้จะช่วยอย่างไร เลยสวดมนต์ให้ โดยเฉพาะบทอธิติปิโสและบทพาหุง สวดไปสวดมาหลายครั้ง สังเกตว่าเวลาที่พี่พรสวดมนต์พี่การ์ดูจะมีอาการดีขึ้น ทรมนทุกข์น้อยลง แต่พอสวดมนต์ไปพักใหญ่พี่พรเหนื่อย หยุดสวด พี่การ์ก็จะทรมนทุกข์ และทรมาณมากขึ้น จนทางโรงพยาบาลเอาพี่การ์ไปอยู่ในห้อง ICU และเสียชีวิตในห้อง ICUnั้น

หลังจากพี่การ์เสียชีวิต ศพยังอยู่ที่วัด ตั้งแต่คืนแรกที่พี่พรเล่าว่า กลางคืนจะได้ยินเสียงกุกกักในห้องพี่การ์ ทั้งที่ไม่มีคนอยู่ ได้ยินเสียงเหมือนคนเปิดปิดประตูบ้าง ได้ยินเสียงเหมือนคนทำอาหารในห้องครัวบ้าง จนพี่พรกลัวต้องเรียกน้องมานอนเป็นเพื่อนด้วย

จนราววันที่ ๓ นับจากวันตาย พี่พรและน้องได้ยินเสียงลูกเจี๊ยบร้องอยู่ในห้องพี่พรแทน เสมือนพี่การ์มาบอกมาลา เพราะหลังจากวันนั้น พี่พรก็ไม่ได้ยินเสียงอะไรอีก พี่พรจึงค่อนข้างมั่นใจว่าพี่การ์ต้องไปเกิดเป็นลูกเจี๊ยบแน่ นี่คือการนำกลัวของกฎแห่งกรรมที่ไม่มีใครหลีกเลี่ยงหนีพ้นจากกรรมที่ตนเองกระทำ “ทำอย่างไรได้อย่างนั้น” เป็นความจริงแท้

บุญกุศลอันจะพึงมีจากการเผยแผ่เรื่องนี้ ขออุทิศให้แม่มั่นและพี่การ์ ขอให้ไปสู่สุคติ ด้วยผลของธรรมทานที่ได้เผยแผ่เรื่องของกรรมนี้ด้วยเทอญ
